

незважаючи на різноманіття таких систем регулювання, всі страхові компанії мають спількі ознаки.

Вони прагнуть функціонувати на загальноприйнятих законах. Інтеграція страхової діяльності та зрощування капіталу призвела до утворення страхових конгломератів та корпорацій, які мають свої банки та інвестують кошти у всі галузі народного господарства. Стосовно законодавства Європейських країн, варто зазначити, що страхові системи різних країн не функціонують ізольовано одна від одної, а знаходяться у постійній взаємодії та взаємозв'язку.

Розвиток вітчизняного страхового ринку має здійснюватися за рахунок проникнення національних страхових компаній на ринку іноземних країн. Такі країни як Ірландія, Швейцарія, Мальта, ОАЕ, Люксембург та інші заробляють на експорті страхових та перестрахових послуг більше, ніж на національному страховому ринку.

Список використаних джерел:

1. Лацик Г. М. Концептуалізація та пріоритети розвитку добровільного медичного страхування в Україні. - Українська наука. – 2012. –Вип. 17. – С. 90-96.
2. Рісзерд Рукала. Шляхи розвитку страхових ринків країн Східної Європи /Рукала Рісзерд // Страхова справа. – 2004. - №3. – С. 40-42.

УДК 368.01

Дєдикова Д.О.,

студентка 6 курсу центру заочної форми навчання

Одеського національного економічного університету

Ресурсна база фінансової установи: принципи формування та управління

Зростання потреби фінансових установ в капіталі, розгортання конкурентної боротьби за обмежені ресурси фінансового ринку, необхідність їх здешевлення для підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання,

зниження рівня ризиків актуалізували розширення сфер застосування аналітичного обґрунтування рішень в управлінні фінансових установ.

Вимоги сьогодення зумовлюють необхідність використання аналізу як інструменту проектування майбутнього розвитку.

Невизначеність зовнішнього середовища спонукає суб'єктів господарювання до пошуку найбільш ефективних форм використання ресурсів, тому актуальним є питання зростання самофінансування підприємств за рахунок власних джерел коштів.

Незважаючи на їх значний науковий вклад у цій сфері, питання організації та методики аналізу прибутковості діяльності фінансових установ залишається найбільш дискусійним, вимагає подальших досліджень, започаткування пошуку нових підходів і напрямів та вдосконалення існуючих.

При прийнятті перспективних управлінських рішень виникла необхідність врахування впливу всіх внутрішніх і зовнішніх чинників, що дозволить забезпечувати сумісність стратегії і тактики з можливостями підприємства, знизити вартість та визначити оптимальне співвідношення ресурсів, керувати рівнем фінансового ризику, впливати на рівень потреби в додатковому капіталі.

Стійка фінансова система є обов'язковою умовою стабільного соціально-економічного зростання в Україні. Фінансові установи України проходять складні випробування в умовах частих змін в економічній та політичній ситуації, яка складається в країні. Такі зміни в умовах функціонування, незахищеність від зовнішнього середовища, вплив негативних внутрішніх факторів зумовлюють необхідність до постійного удосконалення банківської діяльності та пристосування до нових умов.

Однією із проблем, які необхідно постійно приділяти увагу вітчизняній фінансовій системі є підвищення ефективності банківської діяльності. Діяльність банківських установ є комерційною діяльністю, яка спрямована на отримання доходів на вкладений капітал. Разом з тим, світова фінансово-кредитна криза, політична нестабільність негативно вплинули на фінансові результати діяльності вітчизняних банків і зумовили кризові явища у вітчизняній фінансовій системі.

Збиткова діяльність стала основним стримуючим чинником подальшого підвищення рівня капіталізації банківського сектору, підвищення його стабільності, стійкості і подальшого розвитку.

Для дослідження видів інтеграції банків зі СК, попередження ризиків їх взаємодії важливе значення має визначення ключових вихідних положень, які безпосередньо пов'язані із трактуванням інтеграції та її різних видів.

Результатами співпраці банківських установ та СК є отримання останніми відсотків, оскільки банки капіталізують фінансові ресурси компаній, а також здійснюється виконання функції капіталізації, як зі сторони банків, так і зі сторони страхових компаній.

Належне виконання загальних та специфічних функцій, які є першоосною для їх співпраці, даними інститутами створює сприятливі передумови для розвитку фінансового бізнесу, а саме взаємодії банків і СК.

Рис. 1. Специфічні та спільні функції банків і СК

Саме страхові компанії та банківські інститути є одними з головних учасників стратегічних альянсів в усьому світі. Це, в першу чергу, обумовлено акумуляцією значних фінансових ресурсів в межах цих структур і потребою

ефективного їх використання та об'єктивною необхідністю диверсифікації діяльності і підвищення рентабельності операцій.

Список використаних джерел:

1. Вовчак О. Д. Банківська справа : навч. посібник. - Л. : Новий Світ-2000, 2008. - 560 с.
2. Вовчак О. Д. Страхова справа : підручник / О. Д. Вовчак. - К. :Знання, 2009. - 425 с.
3. Гаманкова О. О. Ринок страхових послуг України: теорія, методологія, практика: монографія; ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана». - К. : КНЕУ, 2009. - 283 с.

УДК 368.01

Денкова М.П.,

Одеський національний економічний університет

Сучасний стан та перспективи розвитку страхового ринку України

Страховий ринок – особлива сфера грошових відносин, де об'єктом купівлі-продажу виступає специфічна послуга — страховий захист, формується пропозиція і попит на неї [1]. Учасниками страхового ринку є страхувальники, застраховані, вигодо набувачі, страховики, перестраховики, товариства взаємного страхування, страхові та перестрахові брокери, страхові агенти, актуарії, аварійні комісари, а також професійні об'єднання страховиків, страхових посередників та інших учасників страхового ринку [2].

На сьогоднішній день страхування є одним із стратегічних секторів національної економіки, адже окрім реалізації компенсаційної функції, здатне значною мірою сприяти розв'язанню низки макроекономічних завдань держави шляхом акумуляції заощаджень у вигляді страхових премій і перетворення їх в інвестиції. Водночас, страховий ринок України перебуває під дією ризиків, основними серед яких є: 1) глобальні ризики, зумовлені циклічним характером